

**BIBLIJSKO - MOLITVENA ZAJEDNICA
SVETI PETAR I PAVAO**

ISUSOVO KRŠTENJE

Simbolizam vode

Oduvijek je u čovječanstvu voda zauzimala posebno mjesto. Ona je donosila sa sobom ŽIVOT. Znanost nam danas ukazuje na činjenicu da i prve oblike života moramo potražiti u vodi. Ali, često se događa da voda donosi sa sobom i suprotnost – SMRT. Sjetimo se samo poplava i potopa, nabujalih voda koje odnose tolike živote. Nije stoga čudo da je gotovo u čitavom čovječanstvu voda kao znak postala i religiozna kategorija.

Pojava Ivana Krstitelja

Tako gotovo kod svih religija susrećemo obredna, kulturna pranja koja žele označiti nutarnja očišćenja. Postoje sveti izvori, svete rijeke (Ganges u Indiji, Nil u Egiptu) i sl. Kod Židova je bilo slično. I kad se pojavio na rijeci Jordanu Ivan Krstitelj, sin Zaharije i Elizabete uz svoju proročku riječ počeo je ljude u Jordanu polijevati vodom prati, krstiti.

Smisao Ivanovog krštenja sadržan je u njegovoj propovijedi: Kraljevstvo je Božje (Novi Božji svijet) blizu, Bog je svoje djelo stavio u konačnicu, Mesija je pred vratima. Izrael je pozvan da se uključi u djelo Božje. Treba promijeniti život, obratiti se. Svakoga tko se želi uključiti u djelo Božje, Ivan krsti u Jordanu. Ivanova istina grmi. Nastupa Božji Pomazanik – Mesija.

Ivan priprema Izrael za dolazak Mesije

On je već pred vratima, upravo kroči u židovsku povijest. Bog radikalno zahvaća u Izrael i povijest čitavoga svijeta. Treba brzo promijeniti život. Ivanov glas grmi poput lavlje rike u pustinji:

„Glas viče: pripravite Jahvi put kroz pustinju. Poravnajte u stepi stazu Bogu našem. Poravnajte u stepi stazu Bogu našem. Neka se povisi svaka dolina, nek se spusti svaka gora i brežuljak. Što je naravno jek se poravna, strmine nek postanu ravni. Otkrit će se tada Slava Jahvina, i svako će je tijelo vidjeti.“ (Iz 40,3-5).

Ivanova propovijed izaziva veliko gibanje u Izraelu. Najprije se pokrenuo Jeruzalem i Judeja, a zatim i daleka Galileja. U to vrijeme kada Ivan na Jordanu otvara novu stranicu židovske povijesti, kada kori farizeje, govori o sudu Božjem nad Izraelom, o sjekiri koja je već položena na korijen stablu – jer stari se svijet ruši a s njime i sve iluzije o pravednosti Izraelaca (osobito farizeja) – oko 130 kilometara sjeverno, u Nazaretu živi Isus.

Isus odlazi na Jordan i želi se krstiti

Do Isusa, kao i do svih Galilejaca, doprla je vijest o nastupu Ivana na Jordanu, njegovoj propovijedi i krštavanja. I Isus kao i mnoštvo drugih, ostavlja svoj dom i odlazi na Jordan.

Odlučio je da se krsti, stao u Jordan i Ivan ga je polio vodo. Zašto se Isus Krstio?

Nitko se od prisutnih toga časa nije tako snažno želio uključiti u djelo Božje kao Isus. Ta to je djelo njegovog Oca i on ga želi preuzeti na sebe, u njega staviti cijeloga sebe i sav svoj život.

Isus je toga časa najsvjesniji Izraelac i najdublje shvaća trenutak na Jordanu: to je čas njegovog radikalnog opredjeljenja, životne odluke. On raskida s prijašnjim načinom života i od Jordana dalje započinje novi. On se više neće vratiti svojoj kuće, majci i rodbini. Povuci će se najprije u pustinju, a zatim započeti s propovijedanjem Kraljevstva Božjega, novog Božjeg svijeta koji upravo nastupa.

Krštenje u Isusovom životu

Koliko je bila radikalna i opredjeljujuća ova odluka na Jordanu vidimo i po tome što će Isus kasnije najteže trenutke svojega života, svoju muku i smrt nazvati krštenjem. Evo jednog takvog izričaja: „**Ali krstom mi se krstiti, kakve li muke za me dok se to ne izvrši!** (Lk 12,50). I kad dvojica njegovih učenika Jakov i Ivan žele u kraljevstvu Božjem sjediti jedan njemu zdesna a drugi slijeva, Isus će ih upitati: „Možete li piti čašu koju ja pijem, ili krstiti se krstom koji se ja krstim?“ (Mk 10,38).

Isus mijenja svoj život

Jordanska je promjena velika. Isus se nije vratio kući iako su ga njegovi čekali. Čak su ga došli tražiti jer se govorilo da je izvan sebe (Mk 3,21). Ali on se nije dao smesti, nije odustao od Božjeg djela, postao je pučki propovjednik, počeo je obilaziti gradove i sela. Progovorio je ljudima o Bogu ali ne na način kako su to do tada činili farizeji (uzvišenim sakralnim jezikom), nego obično pučki, toplo i jasno.

Isus govori u slikama

Govorio je o Kraljevstvu Božjem u slici seljaka koji ore, koji gleda kako mu sjeme niče, koji zapaža kukolj na svojoj njivi. U slici ribara koji poteže mrežu i hvata svakojake ribe, trgovca koji se bavi špekulacijama, žene koja mete kuću, koja mijesi kruh, koja se muči dok rađa svoje dijete. Progovorio je slikom pastira koji sav sretan nosi svoju izgublenu ovcu.

Poruka Jordana: Isus je Krist i Gospodin

Bog je na Isusovo predanje kod krštenja na Jordanu odgovorio **teofanijom** (Bogojavljenjem). Očitovao je Isusa u dvije najveće njegove vlastitosti: On je KRIST I GOSPODIN (Sin Božji). Na njega silazi Duh u liku goluba, jer je to taj pomazanik kojega sam Jahve –Bog pomazuje svojim Duhom (usporediti Iz 61,1-3). Čuo se glas s neba: „Ti si Sin moj, Ljubljeni! U tebi mi je sva milina!“ (Mk 1,11).

Isusovo krštenje – početak Evanđelja

Nije, stoga, slučajno što evanđelisti evanđelja započinju Isusovim krštenjem na Jordanu. Krštenje na Jordanu bit će i kriteriji apostolstva. Kad apostoli umjesto Jude koje je Isusa izdao i ubio se iza toga, biraju umjesto njega drugoga, tada to čine po kriteriju: „Jedan, dakle, od ovih ljudi što bijahu s nama za sve vrijeme što je među nama, živio Gospodin Isus – počevši od krštenja Ivanova....“ (Dj 1,21-22). Za apostole krštenje na Jordanu predstavlja početak Evanđelja.

Isus svojoj Zajednici daje krštenje

I Isus će za svoju Zajednicu izabrati krštenje kao čin opredjeljenja za djelo Božje. Ali Isus će u krštenju unijeti veliku novost: ono neće biti samo znak novoga spasenjskog vremena, već i događanje, koje će se zbiti u samom čovjeku kad stavi na sebe taj znak, Krštenje neće biti samo simbol rađanja, već će se ono doista i dogoditi u čovjeku koji obraćanjem i vjerom prihvati Krista.

Jedan od temeljnih krsnih tekstova u Evanđelju je razgovor između Isusa i Nikodema. Isusov sugovornik je član Velikog vijeća koji u strahu da se ne kompromitira, dolazi na razgovor noću. Evo odlomka tog razgovora: „**Odgovori mu Isus: Zaista, zaista, kažem ti, tko se ne rodi nanovo, odozgor, ne može vidjeti kraljevstva Božjega. Kaže mu Nikodem: Kako se čovjek može roditi kad je star? Zar može po drugi put ući u utrobu majke svoje i roditi se? Odgovori Isus: Zaista, zaista, kažem ti: ako se tko ne rodi iz vode i Duha, ne može ući u kraljevstvo Božje**“ (Iv 3,3-5).

Događaj našega krštenja

Da čovjek primi novi Božji svijet, Kraljevstvo Božje, da uđe u njega, mora se krstiti, roditi odozgor i to iz vode i Duha Svetoga. Tada će se - kod krštenja – nad svakim čovjekom zbit Jordan, Duh Sveti sići će na njega, a Otac će u njemu prepoznati svojega sina, svoje dijete! No mi smo o tome više govorili u razmišljanju o krštenju. Na rastanku s učenicima prilikom svojega uzašašća Isus će učenicima dati zapovijed: „**Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji! Pođite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio!**“ (Mt 28,18-20).

To Isusovo poslanje njegova zajednica čini do današnjega dana naviještajući Isusa Krista i krsteći oni koji se žele pridružiti Isusu Kristu.

